

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kód materiálu:	VY_12_INOVACE_16_ODSUN_NEMCU		
Název materiálu:	Odsun Němců		
Předmět:	dějepis	Ročník:	9.
Časová dotace:	45 min	Datum ověření:	17. 4. 2012
Jméno autora:	Mgr. Martina Šlapalová		
Klíčová slova:	Divoký odsun, organizovaný odsun, Němci, vysídlení		
Výchovné a vzdělávací cíle:	Seznámit žáky s průběhem divokého i organizovaného odsunu. Snažit se pochopit nesmyslnost válek a jejich důsledků na obyčejné lidi. Srovnat situaci s pronásledováním Židů.		
Rozvíjené klíčové kompetence:	K učení Sociálně personální		
Anotace, metodický list:	Žáci si přečtou text. Jednou barvou podtrhují popis situací, které už někdy slyšeli, jinou barvou situace, které je šokovaly, překvapily. Postupně hovoří o situacích, srovnávají s pronásledováním a Židů za okupace. Společně vyvozujeme závěry. V trojicích si potom navzájem čtou situace, které je šokovaly, snaží se je okomentovat. Vybraní žáci čtou své komentáře pro třídu.		
Použité zdroje:	http://cs.wikipedia.org/wiki/Vys%C3%ADlen%C3%AD_N%C4%9Bmc%C5%AF_z_%C4%8Ceskoslovenska		

Příloha - text

Deportace Němců z Československa byly spolu s deportacemi souvisejícími se změnou hranic Polska (asi 5 milionů Němců) největším poválečným přemístěním obyvatelstva v Evropě. V letech 1945 – 6 musely Československo opustit víc než 3 miliony lidí, i když údaje o počtu odsunutých sudetských Němců se různí; zůstat mohlo 250 000 Němců s omezenými občanskými právy:

- Všichni Němci byli oficiálně považováni za cizince, takže neměli žádná občanská a politická práva, např. shromažďovat se a spolčovat se.
- Potravinové a ošatní lístky dostávali ve výši jako za války Židé (stanoveno dekretem prezidenta republiky)
- Museli se policejně hlásit.
- Museli nosit viditelné označení své národnosti, zpravidla pásku s hákovým křížem nebo s černým písmenem N.
- Kromě povolených výjimek nesměli používat veřejné dopravní prostředky, navštěvovat veřejná prostranství, zařízení a sady.
- Nesměli opouštět bydliště za určitý vymezený okruh.
- Byli povinni dodržovat zákaz vycházení po 20. nebo 21. hodině.
- Někde nesměli chodit po chodníku.
- Stejně jako Češi měli všeobecnou pracovní povinnost. Avšak v případě, že kterýkoliv Čech projevil zájem o místo, kde pracoval Němec, musel být Němec okamžitě propuštěn, pokud nebyl úředně prohlášen za nepostradatelného.
- Nakupovat v obchodech mohli jen 1 hodinu před zavírací dobou.
- Bez zvláštního povolení nesměli Němci vlastnit rádio, používat telefon nebo telegraf.
- Odevzdat museli veškeré automobily a dokonce i jízdní kola.
- Byly zakázány a rozpuštěny všechny vysoké, střední i základní školy.
- Byly zastaveny veškeré německé noviny a bylo zakázáno vydávání německých knih.
- Bylo zakázáno německy mluvit na veřejnosti. Od té doby němečtí starousedlíci při hovoru na veřejnosti mezi sebou jen šeptají.
- Tisíce Němců byly před deportací uzavřeny v internačních táborech, z nichž některé byly zřízeny v objektech bývalých nacistických koncentračních táborů. V některých z nich panovaly úděsné podmínky, s internovanými zacházelo na stejné úrovni, jako v někdejších německých koncentračních táborech: dostávali absolutně nedostatečnou stravu, byli vražděni a mučeni, ženy byly znásilňovány, malé děti umíraly hladu či na nedostatečnou péči.

Z 18 816 obětí bylo 5 596 zavražděno, 3 411 spáchalo sebevraždu, 6 615 zemřelo v koncentračních táborech, 1 481 při transportu, 705 bezprostředně po transportu, 629 na útěku a u 379 úmrtí nešlo příčinu zjistit. Přibližně 200 tisíc lidí se dodnes pohřešuje.

Z odsunu mohli být vyjmuti hospodářsky nepostradatelné osoby a aktivní účastníci odboje. I ti však byli ve 40. a 50. letech státem diskriminováni. Jsou doloženy četné příklady Židů a politických vězňů, kteří byli do odsunu zařazeni. Naopak nebyli odsunuti někteří bývalí nacisté, kteří pak byli užiteční StB a jiným složkám komunistického režimu.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Největší masakry Němců v létě 1945

1. Vysídlení Němců z Brna tzv. „Brněnský pochod smrti“, 30. – 31. května 1945: „vyvedení“ 20 000 brněnských Němců. Dle historicky doložených údajů přišlo do 20. 8. 1945 o život 1 691 osob, z toho 2 kvůli náhodnému výstřelu, ostatní zemřeli na následky nemoci, vyčerpání, či přirozenou smrtí
2. Doupov: 24 zavražděných. Pohřbeni na školním hřišti.
3. Tocoř, 5. června 1945: 32 zavražděných.
4. Chomutov, 9. června 1945: 12 umučených po předchozím týrání na sportovním hřišti. Byli bití důtkami a železnými tyčemi, byly jim vypichovány oči, holí urážena přirození a jeden muž byl svlečený obalen svitky starých filmů a zapálen. Na odpoledním pochodu smrti zemřelo dalších 70 lidí. Ze zbytku, který byl internován v koncentračním táboře Sklářna, bylo přímo v něm zavražděno dalších 40 lidí. Kromě toho bylo vojáky z tábora odvedeno a na jiném místě popraveno několik desítek lidí. Celkem bylo zavražděno 140 Němců.
5. Masakr na Švédských šancích (Horní Moštěnice u Přerova, noc z 18. na 19. června 1945): zavražděno 265 lidí, z toho 71 mužů, 120 žen a 74 nedospělých (včetně kojenců). Jen část z toho byli Karpatští Němci, zbytek pak Maďaři a Slováci (*Horní Moštěnice - kapitoly z dějin obce*)
6. Domažlice: asi 200 zavražděných.
7. Ústecký masakr, 31. července 1945. Asi 80-100 zavražděných.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ